

[Statsministeren.]

ærede medlemmer til at slå op i Folketings-tidende for 23. oktober 1963 og se efter. Den dag stillede det ærede medlem hr. Aksel Larsen et dagsordensforslag, som ved navneopråb opnåede 83 ja-stemmer, nemlig stemmerne fra venstre, fra de konservative, fra de uafhængige og naturligvis stemmerne fra SF selv, ved den lejlighed endog fra alle SFs medlemmer. Det ærede medlem hr. Aksel Larsen havde mange fætre og kusiner i det høje folketing den dag, og det ærede medlem hr. Erik Eriksen var vel nærmest en afstemningsonkel for det ærede medlem hr. Aksel Larsen. Men ingen socialdemokrat fulgte SF i den afstemning.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen udtalte sig i går lidt stærkere og varmere om samarbejdet mellem venstre og de konservative, end han har gjort længe. Jeg tror, at denne understregning af venstres binding til de konservative vil skuffe mange af venstres tilhængere landet over.

Om forholdet til socialdemokratiet sagde det ærede medlem hr. Erik Eriksen, at han ikke så noget selvstændigt mål i at skærpe modsætningerne — ikke så noget selvstændigt mål i at skærpe modsætningerne. Også denne udtalelse vil skuffe mange af venstres tilhængere, ikke mindst blandt de unge.

Til slut kun dette: der er kun én regeringskonstellation, der har reel mulighed for at opnå et flertal ved valget den 22. september, nemlig den socialdemokratisk-radikale. Blicher regeringens flertal valgets resultat, vil fremskridtets politik blive fortsat under hensyntagen til alle berettigede interesser og med et bredt samarbejde for øje. Ved det kommende valg vil mange partier bejle til vælgernes gunst, og flere svage regeringsmuligheder kan måske opstå efter et uklart valg. Der er kun én mulighed, der giver sikkerhed og fasthed i dansk politik, nemlig den nuværende regerings fortsættelse med et flertal bag sig i vælgerbefolkningen.

Finansministeren (*Poul Hansen*): Jeg vil gerne gøre nogle bemærkninger i anledning af de udtalelser, der under denne debat er faldet dels om tjenestemændenes forhold, dels om skattespørgsmålene.

Den konservative ordfører, det ærede medlem hr. Poul Møller, udtalte, at helhedsløsningen havde efterladt andre befolkningsgrupper i en uholdbar stilling, og han nævnte i denne forbindelse tjenestemændene, om hvilke den ærede ordfører sagde, at de utvivlsomt, påvirket af lønudviklingen under helhedsløsningen, ville komme med en betydelig regning til den regering, der følger efter valget. Jeg må her minde om forhandlingerne med tjenestemændenes organisationer i forbindelse med helhedsløsningen. Allerede dengang gjorde tjenestemændene opmærksom på, at de lønmæssigt var saktet bagud for lønudviklingen på det private arbejdsmarked; de viste imidlertid forståelse for, at der i den foreliggende situation ikke kunne blive tale om nogen forlods indtægtsregulering for nogen befolkningsgruppe, og der blev indgået den aftale, som blev forelagt i folketinget, og hvis hovedpunkter var gennemførelsen af et lavtlønstillæg og fra 1. april i år udbetaling af 8 overenskomstportioner. Jeg erkender, at der ved behandlingen i tinget blev udtalt betænkeligheder fra de konservative over for den form, lønreguleringen for tjenestemændene fik; men der blev ikke stillet noget forslag om en videregående regulering. Jeg må måske endelig minde om, at da jeg på et lidt senere tidspunkt kom med et forslag om en ny, forbedret form for pristalsregulering af tjenestemandslønningerne, fik jeg i lønningsudvalget en påmindelse om, at jeg ikke skulle vente godkendelse af en hvilken som helst aftale, jeg måtte indgå med tjenestemændene. Som ordføreren for socialdemokratiet, det ærede medlem hr. K. B. Andersen, allerede i går gjorde opmærksom på, vedrører de krav, som må forventes fra tjenestemændene, dels kompensationsordninger i anledning af Arbejdsmarkedets Tillægspension og folkepensionen, dels erstatning for det, de er kommet bagefter i den almindelige lønudvikling.

Bortset fra tillægspensionen er det altså problemer, der ikke har nogen direkte tilknytning til helhedsløsningen. I den forbindelse finder jeg det på ny rimeligt at slå fast, at der ikke vedrørende de lønreguleringer, som har fundet sted siden 1958, fra venstre og det konservative folkeparti har været stillet forslag om at yde tjenestemændene mere, end de faktisk har fået,